

Függő-függetlenek 2.0

Bár ebben a rovatban (-ról, -ről) nem szokás folytatásos történeteket írni, most mégis kivételt teszek. A július–augusztusi számban már foglalkoztam a hazai, nem kormánypárti média tájékoztatási gyakorlatával, hangot adva annak a tapasztalatomnak, hogy az elmúlt időszakban bizonyos témakörökben a kormánytól független média is eltávolodni látszik az alapvető szakmai normáktól: az elfogulatlan, teljes körű, kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményeitől.

Az újságírók és szerkesztők időnként áttévednek a „politikacsinálás” terepére, és cenzúrázzák önmagukat.

Az öncenzúra a Kádár-korszak – és általában a diktatúrák – sajtójának bevett gyakorlata. Azt jelenti, hogy az újságírók saját magukat korlátozzák abban, hogy mit mondjanak, írjanak, fejezzenek ki, még mielőtt mások – például a hatóságok, a munkaadók, a társadalmi csoportok – külső nyomást gyakorolnának rájuk.

Ám az ellenzéki média, cenzúrázva önmagát, most nem a hatalom elvárásainak kíván megfelelni, hanem a legerősebb ellenzéki párt vezetőjének, mégpedig oly módon, hogy az ellenzéki párttal kapcsolatos negatív híreket, kritikus véleményeket elhallgatja, viszont tág teret biztosít a valódi hírértékkel nem rendelkező, ám a Tisza Párt elnökét vélhetően népszerűsítő bulvárnak.

Az előző lapszámban már felsoroltam néhány konkrét esetet, amellyel állításomat bizonyítani kívántam, most folytatom a példák sorát.

2025. április 23-án a kormánypárti sajtó öles címekekkel hozta le a hírt, mely szerint Magyar Péter április 22-én felhívta a Magyar Nemzeti Bank ügyintézőjét, és indult hangon kérte számon, amiért a banktól levelet kapott, amelyben kérdéseket tettek fel neki bennfentes kereskedelem gyanújával kapcsolatban. Az ügy előzménye, hogy először MP korábbi barátnője, Vogel Evelin beszélt nyilvánosan arról, hogy Magyar bennfentes információk birtokában hajtott végre tőzsdei tranzakciókat, amelyek révén több tízmillió forintos nyereségre tett szert. Mint kiderült, az ügyészség nyomozást rendelt el kilenc személy – köztük Magyar – ellen, azal gyanúsítva meg őket, hogy nem nyilvános információk ismeretében adtak és vettek részvényeket a tőzsdén. Konkrétan arról volt szó, hogy Magyar, aki ebben az időben a Mészáros Lőrinc érdekeltségi köréhez tartozó MBH Bank felügyelőbizottságának tagja volt, 2023 júliusában egy alkalommal a tőzsdezárás előtti órákban minden birtokában lévő részvényt eladott, majd több tízmillió forint értékben vásárolt olyan papírokat, amelyekről csak a tőzsdezárás után derült ki hivatalosan, hogy egy visszavásárlási akció miatt az értékük jelentősen megnő. Majd hétfő délelőtt óriási haszonnal el is adta a részvényeket. Végignéztem a független médiában az üggyel kapcsolatos híreket, és arra a kiábrándító megállapításra jutottam,

hogy a történetről szóló híradások egyikében sem említik meg, hogy miközben a bennfentes kereskedés gyanúja alapjául az szolgál, hogy Magyar Péter a Mészáros Lőrinc tulajdonában lévő Opus Global részvényeit vásárolta meg, majd adta el, ugyanebben az időszakban, az ugyancsak Mészároshoz köthető MBH felügyelőbizottságának tagja volt. Márpedig feltételezhetően éppen ez a gyanúsítás alapja. Nevezetesen, hogy Magyar – ugyanahhoz az érdekkörhöz tartozó cég felügyelőbizottsági tagjaként – hozzájuthatott olyan nem nyilvános információkhoz, amelyek birtokában sokmillióس haszonra tett szert. Ez a hatályos piacfelügyeleti törvény szerint bűncselekmény. Az olvasó azonban a megjelent közlemények alapján éppen ezt az összefüggést nem ismeri meg, és attól tartok, hogy nem véletlenül.

Egyetlen online portál sem számolt be arról, hogy Magyar Péter az EP ülésén – egy spanyol szélsőjobboldali képviselő kérdésére válaszolva –, letagadta, hogy titokban felvételt készített egy feleségével folytatott négy szemközti beszélgetésről, amelyet utóbb nyilvánosságra hozott, és ezzel alapozta meg politikai karrierjét. Amikor a képviselő rákérdezett erre a történetre, akkor Magyar azt válaszolta, hogy az állítás hazugság és csupán a fideszes propagandagépezet kitalálmánya. Magyarországon mindenki tudja, hogy a Tisza Párt elnökének ez a „lehallgatási” történet alapozta meg a politikai karrierjét, az országban több százezren hallották a felvételt, az unióban azonban ez nem közismert. Az azonban, hogy Magyar több száz EP-képviselő előtt azt ál-

lítja, hogy ez nem történt meg, talán mégiscsak hírértékű esemény a hazai közönség számára, hiszen egy olyan emberről szól, aki pillanatnyilag az ellenzéki közvélemény favoritja a jövő évben sorra kerülő választásokon.

Sajátosan tájékoztatta az összes nem kormánypárti online portál a közönségét arról is, hogy a Tisza Párt héttagú EP-frakció tagjai közül öten – köztük Magyar Péter – nem vettek részt azon a szavazáson, amelyet Ursula von der Leyen és az Európai Bizottság megbuktatása érdekében kezdeményeztek szélsőjobboldali pártok. A kezdeményezést az a George Simion terjesztette elő, aki közismert magyargyűlölő, és akit a romániai elnökválasztáson – az ott élő magyar kisebbség teljes felháborodására – Orbán is támogatásáról biztosított. A Tisza szavazásról történő távolmaradásnak külön árnyalatot ad, hogy itthon, a közösségi médiában Magyar és a többi tiszás EP-képviselő is a „magyar politikatörténet fekete napjának” nevezte azt napot, amelyen a Fidesz EP-képviselői támogatták a magyargyűlölő Simion pártjának előterjesztését. Ám ahelyett, hogy a javaslatra nemmel szavaztak volna, egyszerűen nem vettek részt a szavazáson, annak ellenére, hogy többségük jelen volt az ülésen. Ez a viselkedés azonban sokkal inkább nevezhető enyhe támogatásnak, mint elutasításnak, és valójában nincs rá magyarázat. Így gondolhatták az online portálok szerkesztői is, amelyek jobbnak látták, ha nem tájékoztatják erről közönségüket.

Ugyancsak mély hallgatásba burkolóztak ezek az orgánumok azzal kapcsolatban is, hogy miután a Fő-

városi Közgyűlésben a Tisza Párt kierőszakolta, hogy az összes fővárosi közszolgáltató vállalat vezetésére írjanak ki új pályázatot, a párt által vezetett jelölőbizottság anynyira alkalmatlan embereket jelölt ezekre a pozíciókra, hogy a jelöltek még a Tisza által megalkotott pályázati feltételeknek sem feleltek meg. Nem rendelkeztek megfelelő szakmai és vezetői gyakorlattal, és az egyik jelölt még a nyelvtudásáról is valótlanosságokat állított a pályázatában. Egyszerű szélhámosok voltak, akiket a közgyűlés Tiszán túli többsége teljesen alkalmatlannak talált a pozíciók betöltésére.

Elfelejtettek ezek az orgánumok utánajárni annak is, hogy mi van a háttérben annak a nyílt levélnek, amelyet a bicskei gyermekbántalmazási ügy egyik áldozata írt a Tisza Párt vezetőjének, és amelyben a párt jogász munkatársát azzal vádolta meg, hogy *„egyéni ambícióihoz díszlelként használja fel a mi történeteinket – úgy, hogy közben a valódi áldozatokat teljesen kirekeszti”*, a Tisza Pártról pedig azt állította, hogy *„amit mi túléltünk, abból mások kampányt építettek. Ez erkölcsileg elfogadhatatlan. Nem az igazság oldalán áll az, aki elhallgatja az áldozatok hangját. Nem a változást képviseli az, aki ugyanúgy kihasználja a kiszolgáltattottakat, mint az, akit leváltani kíván.”*

Hogy az áldozat, Pop Mert szavai mennyiben felelnek meg a valóságnak, arról semmit nem tudhatunk, jóllehet az elmúlt évtized talán leg súlyosabb és legnagyobb hatású botránya volt a bicskei gyermekotthon pedofil igazgatójának ügye, amely a gyermekvédelem tarthatatlan hely-

zetének szimbólumává vált. A botrány kirobbanása után 150 ezren tüntetettek a Hősök terén az ún. „influenzertüntetésen” a pedofil bűnözőknek falazó kormány ellen, és Magyar Péter is ennek kapcsán vált politikai közszereplővé. Ezek után joggal várhatná el a közvélemény, hogy a média ne csak Magyar Pétert, hanem az érintett áldozatot is megkérdezze, illetve kiderítse, hogy mi állhat a nyílt levél megírásának háttérében. Pop Mert levele azonban visszhangtalanul hullott a semmibe.

Rendszeresen kimarad az ellenzéki online felületek tájékoztatásából az, hogy a Tisza-frakció rendre nem szavaz az általa politikailag kényesnek ítélt, valójában azonban alapvető értékválasztásokat érintő ügyekben. Rendszeresen nem szavaznak az Ukrajna EU-s támogatásáról szóló kérdések esetén, a befagyasztott oroszországi vagyonok Ukrajnába irányításáról, a magánvayonok külön adóztatásáról, az Orbán-kormány politikájának elítéléséről, sőt az Európai Ügyészség tervezett megerősítéséről sem.

Minderre mondhatjuk, hogy „ügyes”, hiszen ameddig a Tisza Párt nem foglal állást ezekben a kérdésekben, addig mindenki azt lát bele a párt politikájába, amit szeretne. De előbb-utóbb bizonyosan eljön az igazság pillanata, amikor kiderül, hogy mi rejtőzködik a párt hallgatása mögött, valójában mit is gondol a párt egyszemélyes irányítója ezekről az alapvető kérdésekről. És akkor a független online média olvasói joggal fogják azt gondolni, hogy nem kaptak tisztességes tájékoztatást az általuk olvasott és hitelesnek gondolt médiumoktól.